



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **J. Š.**, zastoupen Mgr. Michaelem Brázdou, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 28. 12. 2010, č.j. JMK 85902/2010, sp. zn. S-JMK 85902/2010/OSV-JT s e z r u š u j e pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**
- III. Odměna právního zástupce žalobce Mgr. Michaela Brázdy, advokáta se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno ve výši 1.600,- Kč, bude vyplacena Krajským soudem v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 12. 2010, č.j. JMK 85902/2010, sp. zn. S-JMK 85902/2010/OSV-JT, bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Městského úřadu Kuřim, odboru sociálních věcí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 4. 2010, č.j. 3156/2010/KUR se zčásti měnilo tak, že příspěvek na péči pro nezletilého J. Š. se snižuje na

částku 5.000,- Kč měsíčně v souladu s ust. § 14 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů až ode dne 1. 5. 2010.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 21. 4. 2010, č.j. 3156/2010/KUR byl snížen příspěvek na péči J. Š., částky 9.000,- Kč na částku 5.000,- Kč měsíčně ode dne 1. 4. 2010.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobou ze dne 27. 1. 2011 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 1. 2. 2011 vyslovil žalobce nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalovaného, zároveň požádal o přidělení právního zástupce.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2011, č.j. 57 A 30/2011-22 byl ustanoven žalobci pro předmětné řízení právní zástupce Mgr. Michael Brázda, advokát se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno. Usnesení nabylo právní moci dne 3. 5. 2011.

Na výzvu Krajského soudu v Brně předložil právní zástupce žalobce písemné doplnění žaloby, a to dne 18. 5. 2011, v němž specifikoval žalobní námitky směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2010, č.j. JMK 85902/2010, sp. zn. S-JMK 85902/2010/OSV-JT. Uvedl, že rozhodnutí je založeno na chybných, resp. nedostatečných skutkových zjištěních a v návaznosti na to na nesprávném právním posouzení věci. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ, nemá oporu ve spise. Žalobce byl procesním postupem zkrácen na svých právech. Žalovaný se řádně nevypořádal s falšováním podpisu žalobce, ani neodstranil rozpory ve zdravotní dokumentaci. Dále nebylo rozhodnutí náležitě a důvěryhodně odůvodněno, nebylo zřejmo, na základě jakých podkladů bylo rozhodnuto, jaké důkazy ve věci byly provedeny. Obsahem rozhodnutí musí být dle zákona především rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí a uvedení, jakými úvahami se správní orgán při jejich hodnocení řídil. Tyto podmínky orgány obou stupňů nesplnily, rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, neboť došlo k porušení ust. § 2 ve spojení s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Navrhl proto, aby rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný zaujal právní stanovisko k žalobním námitkám v podání ze dne 3. 10. 2011. V návaznosti na odvolání žalobce, přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení, které vydání předcházelo. Byl vyžádán posudek PK MPSV ČR, který dospěl ke shodnému závěru, jako předchozí sociální šetření i posudek OSSZ, tj. že syn žalobce Jiří Šoltys, nar. 22. 2. 2001, není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV., neboť nepotřebuje jako osoba do 18ti let věku každodenní pomoc nebo dohled při více než 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, ani ve stupni III., neboť nepotřebuje ani každodenní pomoc nebo dohled při více než 15ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, ale je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II., neboť

potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 10ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Ke všem podkladům v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně i v průběhu odvolacího řízení, měl žalobce možnost se vyjádřit. Ze spisové dokumentace je však patrné, že žalobce neměl žádnou snahu spolupracovat, nevyzvedával si záznamy v úložní lhůtě, činil jiné obstrukce v rámci příslušných správních řízení. Z doložené spisové dokumentace je patrné, že správní orgány dostatečným způsobem zjistily stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

Pokud se jedná o námitku o zfalšování podpisu žalobce, má žalovaný za to, že se s touto námitkou dostatečně vypořádal již ve svém rozhodnutí v rámci odvolacího řízení. Proto v tomto řízení pouze odkázal na napadené rozhodnutí. Z vyjádření Městského úřadu, které je rovněž založeno ve spisové dokumentaci, vyplývá, že žalobce podepsal záznam ze sociálního šetření při osobním jednání na Městském úřadě. Tvrzení o zfalšování jeho podpisu se tedy nezakládá na pravdě, k prokázání tohoto tvrzení neuvedl žádné relevantní důkazy.

Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí ve věci příspěvku na péči bylo vydáno v souladu s právními předpisy a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Ve spise je založeno oznámení Městského úřadu Kuřim, odboru sociálních věcí ze dne 28. 1. 2010 o zahájení z moci úřední správního řízení ve věci posouzení nároku a výše příspěvku na péči J. Š., zastoupeného otcem J. Š. Dne 28. 1. 2010 bylo provedeno šetření závislosti osoby na pomoci jiné osoby, při kterém se zjišťovala schopnost jeho samostatného života z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Na základě žádosti adresované OSSZ Brno-venkov, referát LPS ze dne 3. 2. 2010 byl vznesen požadavek o posouzení stupně závislosti s tím, že byl přiložen seznam úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti s tím, že posuzovaný nezvládá nebo zvládá s pomocí anebo s dohledem 13 úkonů s ohledem na věk od 8 do 10 let. Sociální šetření bylo provedeno v domácím prostředí dítěte za přítomnosti otce a dvou sociálních pracovníků. Lékařka OSSZ Brno-venkov vyhodnotila posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči dne 26. 3. 2010, a to tak, že byl zjištěn stupeň závislosti II. (středně těžká závislost) s tím, že posuzovaná osoba potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při úkonech o vlastní osobu: příprava stravy, podávání a porcování stravy, koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, výběr oblečení, rozpoznání jeho správného vrstvení, oblékání, svlékání, obouvání, zouvání, provedení si jednoduchého ošetření a dodržování léčebného režimu. Ostatní úkony péče o vlastní osobu svede, s výjimkou úkonů, které se z důvodu nízkého věku nehodnotí. Pomoc při úkonech soběstačnosti potřebuje při nakládání s penězi nebo jinými cennostmi, uspořádání času, plánování života, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady. Ostatní úkony soběstačnosti svede, s výjimkou úkonů, které se z důvodu nízkého věku nehodnotí. Dne 14. 4. 2010 byl vyrozuměn zástupce nezletilého dítěte J. Š. o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci opětovného posouzení nároku a výše, a to do 20. dubna 2010. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, dne 21. 4. 2010 bylo vydáno rozhodnutí Městským úřadem Kuřim, odborem sociálních věcí, příspěvek na péči byl snížen z částky 9.000,- Kč na částku 5.000,- Kč měsíčně ode dne 1. 4. 2010. Zástupce posuzované osoby podal dne 24. 5. 2010 odvolání. V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK

MPSV ČR ze dne 19. 8. 2010, účastník řízení ani jeho zástupce nebyli jednání přítomni. Posudkový závěr zněl, že se jedná o osobu, která se podle § 8 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje jako osoba do 18ti let věku každodenní pomoc nebo dohled při více než 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti a ani při více než 15 takových úkonech, potřebuje však osoba do 18 let věku každodenní pomoc nebo dohled při více než 10 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Vzhledem k tomu, že zástupce nezletilého dítěte přiložil lékařskou zprávu z dětské neurologické ordinace MUDr. M. P. ze dne 6. 5. 2010 byl vyžádán doplňující posudek PK MPSV ČR, který byl vypracován dne 16. 12. 2010, účastník řízení ani jeho zástupce opět nebyli jednání přítomni. Na základě vyhodnocení lékařské zprávy s přihlédnutím k vyjádření ředitelky Základní školy Mgr. M. ze dne 7. 11. 2010 setrvala posudková komise na posudkovém závěru učiněném dne 19. 8. 2010. Následně poté bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2010, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

V.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá hlava I. ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle § 7 odst. 1 citovaného zákona příspěvek se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci.

Podle § 7 odst. 2 citovaného zákona nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Vzhledem k účelu a charakteru dávky je příspěvek na péči dávkou v nemoci, a to bez ohledu na skutečnost, že náklady na něj jsou hrazeny ze státního rozpočtu.

Vlastní hodnocení úkonu péče o posuzovanou osobu a soběstačnosti je realizováno ve čtyřbodové škále, a to ve stupních – zvládá (ke zvládnutí úkonu nepotřebuje jakoukoliv pomoc nebo dohled), zvládá s dohledem (posuzovaná osoba sice daný úkol zvládá, ale pro kontrolu jeho správnosti potřebuje dohled druhé osoby), zvládá s pomocí (osoba daný úkol zvládá pouze s pomocí, byť i částečnou, ze strany druhé osoby) a nezvládá. Záleží na tom, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jaká je míra závislosti na pomoci.

Stupeň závislosti osoby pro účely příspěvku na péči posuzuje dle ust. § 8 odst. 1 písm. n) bodu 5 zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, příslušný úřad práce na základě žádosti příslušného správního úřadu. V odvolacím řízení

vydává posudek o zdravotním stavu osoby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 28 odst. 2 zákona o službách). Pokud jde o náležitosti posudku o stupni závislosti, tyto vyplývají zejména ze základních zásad správního řízení. Podle ust. § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími zásadami správního řízení. Správní orgán musí mj. dbát o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, a aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly. Posudkový závěr musí proto vycházet z dostatečně zjištěného skutkového stavu a musí být přesvědčivým způsobem odůvodněn. Podkladem posudku je sociální šetření, které provádí sociální pracovník, a to za účelem zjištění schopnosti samostatného života osoby v jejím přirozeném sociálním prostředí a posouzení nepříznivé sociální situace osoby (§ 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb.). Cílem sociálního šetření je, co nejobektivnější posouzení schopnosti žadatele pečovat o vlastní osobu a soběstačnost. Pro účely zhodnocení schopnosti péče o vlastní osobu a soběstačnosti používá sociální pracovník tiskopis, ve kterém zaznamenává hodnocení jednotlivých úkonů stanovených v § 9 odst. 1 a 2 citovaného zákona. Hodnocení každého bodu je třeba, aby sociální pracovník ještě písemně komentoval. V rámci tohoto komentáře doplňujícího základní čtyřbodové hodnocení je nutné popsat případné rozdíly mezi tvrzeními osob účastnících se rozhovoru a chování osob v době sociálního šetření a současně pozorování prostředí. Komentář musí také obsahovat i další důležité informace, prostřednictvím kterých chce sociální pracovník doplnit jednotlivá hodnocení, tzn. že sociální pracovník by měl shrnout výsledek šetření v celkovém komentáři. Měly by být uvedeny celkové poznatky a další údaje důležité pro dokreslení situace žadatele. Patří sem tudíž i komentáře k úkonům, které ovšem svým významem a souvislostmi přesahují jednotlivé posuzované úkony.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházel, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Žalovaný se sice správně dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obrátil na Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, nicméně nechal zcela bez povšimnutí, že posudek PK MPSV ČR v Brně, který vzal za základ svého rozhodování, je nedostatečný. Přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně je prováděn v rozsahu objektivizace skutkového stavu správním orgánem podle § 3 správního řádu, tj. pouze ke zjištění skutečností směřodatných pro přijetí posudkového závěru (posudkově významných skutečností). K této objektivizaci skutkového stavu lze využít všechna opatření odpovídající dosavadní praxi PK MPSV (zdravotní dokumentace, orientační vyšetření posuzované osoby lékařem posudkové komise, apod., tzn. že přezkum a přizvání posuzovaného k jednání PK se nevylučují). Posudková komise v takovém případě přijímá posudkový závěr a vydává výrok, který vychází i z takto provedené objektivizace skutkového stavu.

Ačkoliv žalovaný vycházel z posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 8. 2010 a doplňujícího posudku ze dne 16. 12. 2010, v nichž je uvedeno, že podrobnější informace o posouzení zdravotního stavu jsou obsaženy v posudkovém spisu, který posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí vede v souladu s ust. § 16a zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, tato informace byla použitelná eventuelně toliko pro soud, tzn. aby si soud jako důkazní prostředek vyžádal příslušné spisy o posouzení zdravotního stavu žalobce, nicméně absence těchto skutečností byla zcela zjevná z odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí, z kterého toliko vyplývá, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR uznala posuzovaného pouze osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost), neboť z důvodů dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti a ani při více než 15 takových úkonech, potřebuje však jako osoba do 18 let věku každodenní pomoc nebo dohled při více než 10 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Ačkoliv v obsahu přezkoumávaného rozhodnutí je sděleno, že žalobce využil svého práva odvolání, doložil další lékařskou zprávu, která byla předána k doplňujícímu posudku PK MPSV ČR v Brně, která ji měla při jednání dne 16. 12. 2010 vyhodnotit, toto v odůvodnění rozhodnutí vůbec nebylo uvedeno, zhodnoceno, nebylo zřejmo, z čeho a jakým způsobem byl zdravotní stav občana komplexně posouzen na základě zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, čímž vznikly důvodné pochybnosti o úplnosti, správnosti a přesvědčivosti učiněného posudkového závěru.

Zjištěná vada je natolik závažného charakteru, že soud zpochybnil objektivitu učiněného posudkového závěru PK MPSV ČR, s nímž pravděpodobně ani žalobce nebyl seznámen, neboť k jednání posudkové komise nebyl účastník ani jeho zástupce předvoláni, byť předseda posudkové komise je oprávněn vyzvat fyzickou osobu, jejíž zdravotní stav je posuzován pro účely vydání posudku podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, podrobit se vyšetření zdravotního stavu lékaři v posudkové komisi, podrobit se vyšetření svého zdravotního stavu v určeném zdravotnickém zařízení nebo jiném odborném vyšetření a poskytovat jim jinou součinnost, která je potřebná k podání posudku (§ 16a odst. 3 citovaného zákona).

Z výše uvedených důvodů Krajský soud v Brně vyslovuje pochybnost o objektivizaci skutkového stavu, resp. posuzování a hodnocení zvládnutí konkrétních úkonů posuzovaného, případně zvládnutí s pomocí či dohledem jiné osoby. Navíc zjišťování schopností vykonávat vyjmenované úkony i další týkající se péče o vlastní osobu a soběstačnosti toliko sociálním šetřením prováděným sociální pracovníci, čili úřednicí, nemá dostatečnou vypovídací hodnotu.

Posouzení úkonů bez jakékoliv bližší konkretizace a přesvědčivého zdůvodnění v přezkoumávaném rozhodnutí žalovaného pokládal soud za vážné pochybení, které ve svém důsledku mohlo mít za následek i nesprávné právní posouzení předmětné věci. Pochybení shledal soud i v případě postupu Městského úřadu Kuřim, odboru sociálních věcí, který pouze přepsal výsledek sociálního šetření závislosti žalobce na pomoci jiné osoby, byť v písemném podkladu ze dne 26. 3. 2010 uvádí posudková lékařka, že podrobnější informace o posouzení jsou obsaženy v posudkovém spisu, který místně příslušná OSSZ vede v souladu s § 16a zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění ve vztahu k § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 4. 2010 vykazuje však absenci těchto skutečností, neboť z odůvodnění rozhodnutí pouze vyplývá, že kterým úkonům žalobce potřebuje pomoc péče o vlastní osobu a soběstačnosti, aniž by byla prováděna hlubší úvaha, jakým způsobem bylo provedeno učiněné vyhodnocení.

Ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, však předpokládá, že při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Soud konstatuje, že nálezy ošetřujícího lékaře, výsledky funkčních vyšetření nejsou ve spise obsaženy vůbec.

Soud proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií.

Napadené rozhodnutí tak bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého doplní řízení o podklady uvedené v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách a tyto následně vyhodnotí současně s přesvědčivě zdůvodněným posudkovým závěrem PK MPSV ČR v Brně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, náhrada nákladů řízení však nebyla ve spise uvedena, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Dále Krajský soud v Brně přiznal ustanovenému zástupci Mgr. Michaelu Brázdovi odměnu ve výši 1.600,- Kč sice za 2 úkony právní služby (příprava a převzetí, sepsí žaloby) podle § 7 položka 2, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění po 500,- Kč, náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby (podle § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky) po 300,- Kč, celkem částka odměny advokáta a náhrada za poskytování právních služeb činí 1.600,- Kč, kterou podle § 35 odst. 8 s.ř.s. platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. května 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová